

kunne svømme, saa maa man ogsaa finde sig i at blive puttet i Vandet. Jeg tror, at de Besværigheder komme vi over, selv om det ogsaa skal tage nogen Tid. — Jeg kan ikke indse, hvad der skulde være i Veien for at vedtage § 6 i Lovforslaget om Sustersvæsenets Ordning ved Lov. Det forekommer mig, at hele Sustersvæsenets Stilling bliver en helt anden, naar dette gennemgribende Lovforslag gaar igennem. Det bliver jo en Mængde Vægt- og Maaltredskaber, der skulle fornyes, og det forekommer mig dog, at Staten har nogen Berettigelse til at tage dette i sin Haand, om ikke af anden Grund saa af den, at det maaske ikke er heldigt, at dette Lovforslag gaar igennem endnu i denne Samling. Det kommer maaske noget hovedsageligt paa Befolkningen. Det kunde være heldigt, om det først kom igennem i næste Samling, og der saa tillige blev givet Tid til at drøfte Forholdet med Hensyn til Sustersvæsenets Ordning ved Lov.

Overen: Jeg er ganske enig med min ærede Meningsfælle fra Langeland (Casperen) i, at det ikke vil være heldigt, om dette Forslag skulde blive ophøiet til Lov i denne Samling. Jeg tror, at man endnu ude i den store Befolkning trænger til adskillig større Undervisning, inden den egentlig kan siges at være modtagelig for denne Lov. Jeg kan med min bedste Villie ikke se Lovforslaget fra nogen anden Side end den, at jeg tror, at de Fordele, som Lovforslaget kunde medføre som Lov for den almene Befolkning, vil i ingen Henseende kunne opveie den Mængde af Byrder og Ulemper, som Loven ville kræve af den samme Befolkning, og da jeg tror, at den udgjør de $\frac{2}{10}$ af Landets Befolkning i det Hele, saa kan jeg ikke indse det Heldige i at paatvinge den en saadan Lov. Jeg kunde have haft Øyst til at sige Afskilligt om hvorledes Loven er bleven indført og modtaget i andre Lande, jeg veed en Del derom, men da Tiden er saa lang fremrykket, skal jeg aldeles afholde mig derfra. Jeg vil kun sige, at hvis Lovforslaget forelaa til endelig Vedtagelse, saa maatte jeg efter min Betragtning stemme nei. Derimod skal jeg ikke have Noget imod, at Lovforslaget gaar videre til nærmere Undersøgelse, jeg tror, det haardt behøves.

S. Pedersen: Jeg vil blot tillade mig en enkelt Bemærkning lige overfor det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Carstensen) der mente, at de Byrder, der er Tale om, vilde i en meget betydelig Grad afhjælpes derved, at man fik billige Reduktionstabeller. Det vilde man ganske vist faae, men jeg an-

tager, at de ville særlig kun finde Anvendelse for de Haandlende, som nu indforstrive deres Varer efter fremmed Maal og derefter omsætte dem til dansk Maal. For dem kunne saadanne Reduktionstabeller have stor Betydning. Og det forekommer mig ogsaa, at det vil være en væsentlig Lettelse i deres Arbejde og det vil være et forholdsvis ringe Byrderi for dem at komme til et Resultat om, hvad de skulle tage i danske Penge for disse Varer efter dansk Maal, som de have kjøbt efter fremmed Maal og i fremmed Mønt. Men den almene Befolkning, som skal tænke over disse Forhold og handle derefter, kan ikke gaa med saadanne Reduktionstabeller i Sammenhed med enhver Velighed, det vil ikke have den Betydning for den som for de Haandlende. Naar det ærede Medlem mente, at det allerede er en Del Mennesker, som er ret vel fortrolige med dette Stytem, og naar han som Exempler derpaa nævnte, at de, som have med Edlestene og ædle Metaller at gøre, og de som læste tydske og franske Møbedjournaler, ere meget fortrolige med Meterstytemet, saa er det meget muligt, men det er ikke de Folk, som have med Edlestene og tydske og franske Journaler at gøre, som jeg har for Øie, naar jeg taler om de Byrderier, som Meterstytemet vil medføre for den almindelige Befolkning. Den almene Befolkning er ikke meget fortrolig med dette, og selv om den har hørt nogle enkelte Undervisninger om Meterstytemet, saa har den ikke haft med selve Hovedbansfeligheden at gøre. Den ligger nemlig i at finde, i hvilket Forhold disse ny Maal og ny Vægtenheder staa til de gamle, vi have. Saavel det ærede Medlem, som min Kollega fra Langeland (Casperen) mente, at det var urigtigt, naar jeg troede, at der er saa mange Bæmseligheder med at komme ind i det ny Stytem, at man skulde indskrænke Indførelsen over en længere Aarrække; det var bedre at springe end at krybe i det. Jeg har imidlertid den Opfattelse, at er der virkelig noget Godt ved denne Forandring, er den forbunden med saa mange Fordele, som man antager, saa burde man ogsaa forudsætte, at disse Fordele efterhaanden kunne gaa op for Befolkningen, naar den faar dem at se paa nært Hold. Derfor vil jeg give dem, der have Øyst dertil, og som have Brug derfor, Velighed til at bruge disse ny Vægt- og Maalenheder med tilsvarende Benævnelser, og jeg venter saa, at Folk nogenlunde kunne faae at se de mange store Fordele derved og derved ogsaa blive mere tilbøjelige til at tage de Ulemper, som ere forbundne med at sætte sig ind i Sagen. — Naar der henvises til Englænderne, hvad jeg ikke har givet Anledning